

אמר ליה רבי רבי, והא ב' פתיחא איהי, אם
פן במאי איהי מחשבה סתימא בה, אלא פריש
הורמנותא דמלפא, בוצינא דקרדינותא, כד
מדיד משיחא, האי נקודה, נפיק מינה קו,
דסתים ניצוצא, ההיא מחשבה פגוונא דא ם,
בקדמיתא איהי מ"ם סתימא, וכד אתפשט קו
דאיהי ו' מן המדה, איהי אתפתחת ואתעבדת
ב', ודא פראשית ב' ראשית, נקודה בהיכליה.

וכד איהי ם סתימא, איהי מ"ם רבתא
מלסרבה המשרה (ישעיה ט ו). ואתעבדת
עזקא, ובגינה אתמר לגבי כלה, תהא לי
מקודשת בטבעת זו ם, ועלה אתמר קוטר
פגולמא, נעוץ בעזקא, ואיהי לא חוור ולא
סומק ולא אוכם ולא ירוק ולא גוון פלל, וכד
אתפשטא לאנהרא, איהי עבדת גוונין
לאנהרא.

ורזא דמלה עוטה אור פשלמה וכו' (תהלים קד
ב). כד איהי אור מעוטף ולא אתפשט,
ואיהו סתים, אתקרי אור, אור סתים פאת
יוד, נקודה בהיכליה, כד אפיק י' מאורי,
אתגליא אור, ודא איהו ויאמר אלהי"ם יהי
אור (בראשית א ג), וחמש זמנין אור אינון בעובדא
דבראשית, ואינון ה', ועליהו אתמר (ישעיה מ
יב) מי מדד בשעלו מים, ודא דרועא ימינא,
ואיהו גוון חוור, ושמים בזרת תפן, דא דרועא
שמאלא, דאיהו גוון סומק, וכל בשליש עפר
הארץ, דא גופא עמודא דאמצעיתא, ודא גוון
ירוק, ושקל בפלס הרים (דף יש ע"ב) וגבעות
במאזנים, תרי סמכי קשוט, והאי ה' איהי
אתפשטת לאנהרא בחמש גוונין, דאינון חמש
זמנין אור, י' איהי מדה דילה, ה' עלאה חמש
אור, ה' תפאה חמש גוונין דנהרין בהון חמש
אור, וכד אתפשטת ה' עלאה לאנהרא בה'

לו: רבי רבי, והרי ב' היא
פתוחה, אם כן, במה המחשבה
סתומה בה? אלא בתחלת
שלטון וממשלת המלך, הניצוץ
הקשה, כשמדד החבל, הנקדה
הזו יצא ממנה קו שהסתיר
הניצוץ אותה מחשבה כמו זה:
ם. בהתחלה היא מ"ם סתומה,
וכשהתפשט הקו שהוא ו'
מהמדה, היא נפתחה ונעשתה
ב', וזה פראשית, ב' ראשית,
נקדה בהיכלו.

וכשהיא ם סתומה, היא מ"ם
גדולה מלסרבה המשרה,
ונעשית טבעת, ובגללה נאמר
אל הכלה, תהא לי מקדשת
בטבעת זו ם, ועליה נאמר,
הקשר בהתגלותו נעוץ
בטבעת, והיא לא לבנה ולא
אדמה ולא שחרה ולא ירקה
וללא שום צבע פלל,
וכשהתפשטת להאיר, היא
עושה גונים להאיר.

וכוד הדבר - עוטה אור פשלמה
וכו', פשהיא אור מעוטף ולא
מתפשט, והוא נסתר, נקרא
אור, אור נסתר באות יוד,
נקדה בהיכלו, כשמוציא י'
מאורי נתגלה אור, וזהו
ויאמר אלהי"ם יהי אור, וחמש
פעמים אור יש במעשה
בראשית, והם ה', ועליהם נאמר
מי מדד בשעלו מים, וזו זרוע
ימין, והוא גוון לבן, ושמים
בזרת תפן - זו זרוע שמאל,
שהוא צבע אדם, וכל בשלש
עפר הארץ - זה הגוף, העמוד
האמצעי, וזה גוון ירק, ושקל
בפלס הרים וגבעות במאזנים -
שני עמודי אמת, וה' הזו
מתפשטת להאיר בחמשה
גונים, שהם חמש פעמים אור,
י' היא מדה שלה, ה' עליונה
חמשה אור, ה' תחתונה חמשה

תתא, בחמש גוונין (דנהרין) דילה, מיד
אתפשט ו' לגבה, ודא איהו נוטה שמים
פריעה, דודאי פד איהי נהירא בגוונין דילה,
אתמר בה (בראשית ט טז) וראיתיה לזכור ברית
עולם, וראיתיה בתכשיטה, ככלה
דמתקשטא לגבי בעלה, ומיד נוטה שמים
פריעה, דאתי בעלה לגבה.

ודא איהו רזא דקו המדה דאיהו ו', מההיא
מדה דאיהי י', ולבתר דאיהי נטלא שמא
קדישא, אתעבידת איהי מדה מתתא לעילא.
במה דנקודה י' איהי מדה לעשר יריעון, כף
איהי אמה מסטרא דאות ו', כלילא
מעשר אמות, הדא הוא דכתיב (שמות כז טז) עשר
אמות ארך הקרש, ודא י', ואמה ה' עלאה,
וחצי האמה ה' תתא, ארך היריעה האחת
דא ו', ואמאי אתקרי ה' תתא חצי האמה,
בגין דאתקרי מצה פרוסה לחם עוני.

והאי נקודה פד סלקא לגבי א' דאיהו אוירא
סתים, אתקרי קמ"ץ, קומץ סתים, בגין
וקמץ הכהן משם מלא קמצו (ויקרא כ ב), ואיהי
מחשבה סתימא, ם סתימא, מפתחא דילה
מאי ניהו פת"ח, ודא ו', ואיהו נטוי פגוונא
דא \ (ג"א), פד אתפריש מנקודה איהו רקיע
פתוח ודאי.

נטוי על ראשי החיה דאיהי ניצוצא דקמ"ץ,
הדא הוא דכתיב (יחזקאל א כב) ודמות על
ראשי החיה רקיע, מאן חיה דא מלכות, דאיהי
ניצוץ לתתא מן רקיע, פגוונא דא א (ג"א) מאן
רקיע דא צדיק, והאי איהי חיה אשר תחת
אלה"י ישראל, ראשי החיה דלתתא נצח
והוד.

ואית חיה עלאה פגוונא דא ו' ודא י' עלאה
דאיהי על הרקיע, ואיהי מחשבה

גונים שמאירים בהם חמשה
אור, וכשמתפשטת ה' העליונה
להאיר בה' התחתונה בחמשת
הגונים (שמאירים) שלה, מיד
מתפשטת ו' אליה, ונהו נוטה
שמים פריעה, שודאי כשהיא
מאירה בגוניה, נאמר בה
וראיתיה לזכור ברית עולם,
וראיתיה בתכשיטיה, כמו כלה
שמתקשטת לבעלה, ומיד נוטה
שמים פריעה, שבא אליה
בעלה.

וזהו סוד של קו המדה שהוא ו',
מאותה מדה שהיא י', ואחר
שהיא נוטלת את השם הקדוש,
היא נעשית מדה ממטה למעלה.
כמו שנקדה י' היא מדה לעשר
יריעות, כף היא אמה מצד האות
ו' כלולה מעשר אמות. זהו
שפתוב עשר אמות ארך הקרש,
ונה י', ואמה ה' עליונה, וחצי
האמה ה' תחתונה. ארך היריעה
האחת זו ו'. ולמה נקראת ה'
התחתונה חצי האמה? משום
שנקראת מצה פרוסה, לחם עני.
וכשעו"ה הנקדה הזו אל א'
שהוא אויר סתום, נקרא קמ"ץ,
קמץ סתום, בגלל וקמץ הכהן
משם מלא קמצו, והיא מחשבה
סתומה, ם סתומה. מי הוא
המפתח שלה? פת"ח, וזה ו',
והוא נטוי כמו זה (ציור למעלה)
כשנפרד מהנקדה, הוא רקיע
פתוח ודאי.

נטוי על ראשי החיה, שהיא
ניצוץ של קמ"ץ, זהו שפתוב
ודמות על ראשי החיה רקיע. מי
החיה? זו מלכות, שהיא ניצוץ
למטה מן רקיע כמו זה א ם מי
הרקיע? זה צדיק, וזהי החיה
אשר תחת אלה"י ישראל. ראשי
החיה שלמטה - נצח והוד.

ויש חיה עליונה כמו זה: ו'
ונה י', שהיא עליונה, שהיא על

עלאה, פתר ברישא דכלה, רקיע דילה ו' עלאה, והאי איהי עטרת תפארת, ראשין דילה תרין דרועין.

ואיהי עטרה בראש אבא ואימא, ואיהי פתר עלאה ודאי, ורישין דילה לעילא אינון אבא ואימא, איהי י' בכל אתר, קוצא דילה לעילא, וגיו דילה באמצעיתא, וסופא דילה לתתא, פללא דאתוון דשמא מפרש.

רישא דילה לעילא ברזא דטעמי, וגיו דילה באמצעיתא ברזא (נ"א כללא) דאתוון, גופא לתרוייהו, וקוצא דילה לתתא ברזא דנקודי, ולתתא איהי האי נקודה מים נוקבין, ולעילא מים דכורין, רקיע באמצעיתא כגוונא דא א, עלה אתמר (בראשית א ו) ויהי מבדיל בין מים למים.

והאי איהו מחלוקת שהיא לשם שמים, דאיהו סופה להתקיים, ולא עלא שלם ויחודא בתרוייהו, ולאו מחלוקת דפרודא, כגון מחלוקת קרח ועדתו באהרן, ומחלוקת האי דאיהו לשם שמים, בגין דמים תתאין אינון בוכין ואמרין אנן בעיין למהוי קדם מלכא עלת העלות, ובצען לסלקא לעילא, רקיע אפריש בינייהו, עד דעלת העלות שוי לון שוין, י' מסטרא דא, וי' מסטרא דא, ו' באמצעיתא, כגוונא דא יו"י דאיהי א, ואלין פלהו קרבין לעלת העלות, ורזא דמלה ויעש אלהי"ם את שני המאורות הגדולים, ואינון שוין, הדא הוא דכתיב (ישעיה ל כא) והיה אור הלכנה פאור החמה.

תקונא חמישאה

תא תזי קמ"ץ איהו סתים באת י' מפל

הרקיע, והיא מחשבה עליונה, פתר בראש הפלה. הרקיע שלה ו' עליונה, וזו היא עטרת תפארת. הראשים שלה שתי זרועות.

ויש עטרה בראש אבא ואמא, והיא פתר עליון ודאי, והראשים שלה למעלה הם אבא ואמא, היא י' בכל מקום, הקוץ שלה למעלה, וגוה באמצע, וסופה למטה. הכלל של אותיות השם המפרש.

הראש שלה למעלה בסוד הטעמים, וגוה באמצע בסוד (כלל) האותיות, גוף לשניהם, וקוצא למטה בסוד הנקודות, ולמטה הנקודה הזו היא מים נקבנים, ולמעלה מים זכריים, הרקיע באמצע כמו זה: א. עליה נאמר ויהי מבדיל בין מים למים.

וזוהי מחלקת שהיא לשם שמים, שהיא סופה להתקיים ולהכניס שלום ויחוד בשניהם, ולא מחלקת של פרוי כמו מחלקת קרח ועדתו עם אהרן, ומחלקת הזו שהיא לשם שמים, משום שהמים התחתונים בוכים ואומרים, אנו רוצים להיות לפני המלך עלת העלות, ורוצים לעלות למעלה. הרקיע מפריד ביניהם, עד שעלת העלות שם אותם שוים, י' מצד זה, וי' מצד זה, ו' באמצע, כמו זה: יו"י, שהיא א. וכל אלו קרובים לעלת העלות, וסוד הדבר - ויעש אלהי"ם את שני המאורות הגדולים, והם שוים. זהו שכתוב והיה אור הלכנה פאור החמה.

תקונא חמישאה

בא וראה, קמ"ץ הוא סתום באות י' מפל צד, מעלה אמצע ומטה, וזה הקמץ סתום בשלש ספירות. הפתיחה שלו הוא

בְּחַמְשָׁה אור, שְׁהֵם חַמֵּשׁ
הַאֲצָבָעוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, וְהֵם ה'
עֲלִיּוֹנָה, חַמֵּשׁ אֲאֵאֵא, שְׁהֵם
אור אור אור אור אור, חַמֵּשׁ
פְּעָמִים, חַמְשָׁה אורות של
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְהַנְקוּד שֶׁלָּהֶם
אֲאֵאֵא, חַמֵּשׁ שְׁעוּלִים לְעֶשֶׂר.
וְסוּד הַדְּבָר - וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ
מְאֻלָּמִים וְגוֹמֵר, וְהֵנָּה קָמָה
אֲלֻמְתֵי וְגַם נֶצְבָּה. זֶה א'
בְּחַל"ם, שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִכָּל
הַנְקוּדוֹת, בְּקוּמָה זְקוּפָה, וְבוֹ
הַתְעַלָּה (הַסְתַּבֵּל) יוֹסֵף בְּחֵלֹם, וְכֵן
יַעֲקֹב. זֶהוּ שְׁכַתוֹב וַיַּחֲלֵם וְהֵנָּה
סֵלֶם מִצָּב אֲרֻצָּה וְרֵאשׁוּ מְגִיעַ
הַשְּׁמִימָה. זֶה א' שֶׁהוּא רֵאשׁ.
וְהֵנָּה מְלֻאכֵי אֱלֹהִים עוֹלָיִם
וַיּוֹרְדִים בּוֹ, אֲמָרוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה,
עוֹלָיִם שְׁנַיִם וַיּוֹרְדִים שְׁנַיִם, וְהֵם
אֲאֵא.

וְהָאוֹת הַזֹּאת שֶׁהִיא אֶל"ף חַל"ם
שֶׁהִיא בְּאֲמֻצָּע, הִיא כְּתוּב עֲלִיּוֹן
שְׁסוּבָב עַל רֵאשׁוֹ שֶׁל הָעַמּוּד
הַאֲמֻצָּעִי, וּמִשׁוּם כֵּן וְהֵנָּה
תְּסַפִּינָה אֲלֻמְתֵיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶינָן
לְאֲלֻמְתֵי. הַכְּתוּב הַזֶּה נֹאמֵר בֵּה
אֲבָן מֵאֲסוֹ הַבּוֹנִים הַיְתֵה לְרֵאשׁ
פְּנֵה. וְהִיא אֲבָן שְׁנַגְזֵרֶת שְׁלֹא
בִּידִים, זֶהוּ שְׁכַתוֹב עַד דִּי
הַתְּנַגְזֵרֶת אֲבָן דִּי לֹא בִּידִין וְגוֹמֵר,
וּמִשׁוּם שְׁלֹא מוֹצְאִים לָהּ אֶת
הַמְּקוֹם מֵאִיפָה שְׁנַגְזֵרָה,
שׁוֹאֲלִים הַמְּלֻאכִים הַקְּדוּשִׁים
אִיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא
מוֹצְאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים
בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ.
(בִּינְתִים חֲרֵי הַקּוֹן אֲצִלוּ וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי, זֶה
בְּשִׁכְנָה הַתְּחַתּוּנָה שְׁאִין לָהּ שֵׁם אֵלָּא אֲצִילוֹת,
וְזֶהוּ הַתְּנַגְזֵרֶת אֲבָן, מִשׁוּם שֶׁהִיא גֹזֶרֶת מְלָכִין,
וְכֵה גֹזֶרֶת דִּין רַפְּיָה, זֶה דִּין אַחֲרוֹן, וְכַתְּרֵהּ מְלָכוֹת
נִקְרָא סְפִירָה, שְׁאִין סְפִירָה שְׁלֵמָה חוּץ מִמִּנְהָ
לְמִשְׁחָה).

סְטָרָא, עֵילָא וְאֲמֻצָּעִיתָא וְתַתָּא, וְדָא קוּמִין
סְתִימִים בְּתַלְתַּת סְפִירָן, פְּתִיחוּ דִּילִיָּה אִיהוּ בְּחַמֵּשׁ
אור, דְּאִינוּן חַמֵּשׁ אֲצָבָעָן עֲלֵאִין וְאִינוּן ה'
עֲלֵאָה, (דף כ ע"א) חַמֵּשׁ אֲאֵאֵא, דְּאִינוּן אור
אור אור אור אור, חַמֵּשׁ זְמַנִּין, חַמֵּשׁ נְהוּרִין
דְּעוּבְדָא דְּבְּרֵאשִׁית, וְנִקְוֵדָא דְּלֵהוּן אֲאֵאֵא
חַמֵּשׁ דְּסֻלְקִין לְעֶשֶׂר.

וְרוּא דְּמִלָּה וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ מְאֻלָּמִים וְגוֹמֵר,
וְהֵנָּה קָמָה אֲלֻמְתֵי וְגַם נֶצְבָּה (בראשית לו
ו). דָּא א' בְּחַל"ם, דְּאִיהוּ לְעֵילָא מִכָּל נְקוּדִין,
בְּקוּמָה זְקוּפָה, וְבִיָּה אֲסֻתְלָק (ג"א אֲסֻתְבֵּל) יוֹסֵף
בְּחַלְמָא, וְכֵן יַעֲקֹב, הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב (שם כח
יב) וַיַּחֲלֵם וְהֵנָּה סֵלֶם מִצָּב אֲרֻצָּה וְרֵאשׁוּ מְגִיעַ
הַשְּׁמִימָה, דָּא א' דְּאִיהוּ רֵאשׁ, וְהֵנָּה מְלֻאכֵי
אֱלֹהִים עוֹלָיִם וַיּוֹרְדִים בּוֹ, אֲמָרוּ מְאֻרִי
מִתְּנִיתִין, עוֹלָיִם תְּרִי, וַיּוֹרְדִים תְּרִי, וְאִינוּן
אֲאֵא.

וְהָאֵי אֶת דְּאִיהִי אֶל"ף חַל"ם דְּאִיהִי
בְּאֲמֻצָּעִיתָא, אִיהִי כְּתוּב עֲלֵאָה דְּאֲסֻחַר
עַל רֵישָׁא דְּעַמּוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא, וְבִגִּין דָּא וְהֵנָּה
תְּסַפִּינָה אֲלֻמְתֵיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוֶינָן לְאֲלֻמְתֵי (שם
לו). הִיא פְּתָרָא אֲתָמַר בֵּה (תהלים קיח כב) אֲבָן מֵאֲסוֹ
הַבּוֹנִים הַיְתֵה לְרֵאשׁ פְּנֵה, וְאִיהִי אֲבָנָא
דְּאֲתַגְזֵרֶת דְּלֹא בִּידִין, הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב (דניאל
ב לד) עַד דִּי הַתְּנַגְזֵרֶת אֲבָן דִּי לֹא בִּידִין וְגוֹמֵר,
וְבִגִּין דְּלֹא אֲשַׁפְּחִין לָהּ אֲתֵר מֵאֲן אֲתַגְזֵרָא,
שְׁאֵלִין מְלֻאכֵי קַדִּישֵׁיָא אִיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ
לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא אֲשַׁפְּחִין לָהּ אֲתֵר, עַד דְּאֲמָרִין
בְּרוּךְ כְּבוֹד יְי' מִמְּקוֹמוֹ (ג"א אֲדַהֲכִי הָא סְבָא לְגַבִּיהָ
וְאָמַר רַבִּי רַבִּי הָאֵי בְּשִׁכְנָתָא תַּתְּמָה דְּלִית לָהּ תְּמָן אֵלָּא אֲצִילוֹתָא,
וְדָא הוּא אֲתַגְזֵרֶת אֲבָן, בְּגִין דְּאִיהִי גֹזֶרֶת מְלָכִין, וְכֵה גֹזֶרֶת דִּינָא
רַפְּיָא, דָּא דִּין בְּתַרְרָה, וְכַתְּרֵהּ מְלָכוֹת אֲתַקְרִיאַת סְפִירָה דְּלִית סְפִירָה
שְׁלִימָה בְּרֵי מִנְהָ לְתַתָּא).